

Sinine ja must ja valge

Armsad kuulajad, alustan oma kõnet mõne reaga Eesti lipu lipulaulust, „Eesti lipp“.

Sinine on sinu taevas, kallid Eesti kodumaa. Must on meie mullapinda mida higis haritud. Valges ehtes Eesti kased kaunistavad kodumaad. Sinine ja must ja valge, ehitagu Eestimaad!

Ma tahaksin rääkida sellest, mida tähendab minu jaoks sinine, must ja valge. Eriti sellest, kui must ja valge on meie maailm, sest mõningad asjad, nagu näiteks see, et eestlane on kinnine on taotud meile kolju sisse ja me väidame seda ka ise, sest nii on ja nii peab olema.

Kuigi räägitakse, et eestlane on kinnine ja tagasihoidlik, siis nii palju, kui mina olen näinud on eestlased oma muredest kurtes päris valjud ja lärmakad. Kuidas meid peetakse kinnisteks ja tagasihoidlikeks, kui meie ühtset virinat on kuulda üle Eesti – see minuni ei jõua. See on väga mustvalge arvamus.

Teine väga mustvalge arvamus on, et eestlased on sallimatud. Pakun põhjuseks nõukogude aja, mis suruti meile peale võõrvõimu poolt. Räägitakse, et elu oli nõukogude ajal nii halb, et poest ei saanud isegi tervet vorstilatti! Ei saanud ka avaldada oma arvamust, kui see oli vastukarva nõukogude liidu arvamusele. Sellest lähtudes võiks arvata, et see pani ka aluse umbusule võõraste suhtes, mis jäi külge tolle aja eestlastele ja ka natukene nende lastele. Tänapäev on aga elu ja olud palju muutunud, inimesed palju reisinud ja maailma näinud, aga müüt sallimatusest on visa kaduma.

Õeldakse ka seda, et eestlase lemmiksöögiks on teine eestlane. On see siis tõesti nii? Laulupidudel käib kümneid tuhandeid eestlasi, kelle mõtteks ei ole olla naabrist parem, vaid keda toob kokku ühtekuuluvustunne - soov olla koos ilma kadeduse ja ärapanemiseta. Nii ka jaanipäeval, jõuludel, vabariigi aastapäeval, sünnipäevadel ja muudel üritustel tuleme me kokku, et olla ja nautida koos seda ühtekuuluvustunnet. Taas ma näen vaid mustvalget mustrit – kui me just suurel peol koos ei laula ega tantsi, siis keeme vist üksteise vastu

Kuigi me suudame üheskoos olla nii värvikad, siis miks me anname päevast-päeva nii must-valgeid hinnanguid? Ometi on meie maailmapildis rohkem värve kui must ja valge – seal on ka sinist, mis võiks minu meelest sümboliseerida mõistmist, halastust, tolerantsust. Meie inimesed teevad koos imelisi asju – koguvad heast tahtest raha raskelt haigele lapsele, keda haigekassa ei toeta jne. Sääraseid tegusid võiks palju näiteks tuua. ETV kutsus üles pildistama sinimustvalgeid kombinatsioone igapäeva elus, mina aga kutsun üles leidma sinimustvalge kombinatsioone inimestes! See oleks meie kodumaale ilus kingitus! Elagu Eesti ja eestlane!

Täna kuulamast!

Karl-Armin Vösur
10.H